

C: Ekonomi

Innehåll:

Motioner.....	97
Allmän ekonomisk politik.....	97
Kommunal ekonomi.....	98
Skattepolitik.....	99
Partistyrelsens yttrande.....	104
Allmän ekonomisk politik.....	104
Kommunal ekonomi.....	105
Skattepolitik.....	109

Motioner

Allmän ekonomisk politik

C1. Förbjud hävstänger ... på riskkapitalmarknaden

Motionär: Marcus Claesson, Mölndal

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att Folkpartiet tar ställning för att alla hävstångsinstrument på riskkapitalmarknaden ska förbjudas.

Både optioner och Contract for difference-kontrakt (CFD) är exempel på hävstångsinstrument, vilket betyder att man kan få oerhört god avkastning i förhållande till satsat kapital, men riskerar samtidigt att mycket snabbt förlora alla de satsade medlen. Både CFD-kontrakt och optioner är derivat, vilket innebär att värdet fullt ut bestäms av den underliggande aktiens värde. CFD-kontrakt finns tillgängliga i Sverige sedan 2007.

I CFD-handel spekulerar man på prisförändringar av till exempel aktier, index, sektorer, valutor eller råvaror. Liksom i andra derivat finns en inbyggd hävstångseffekt. Med en liten insats kan alltså vinsten bli väldigt stor, men så även förlusterna.

Går utvecklingen åt fel håll kan man förlora mer än avsatt belopp!

CFD är inte tillåtet för amerikanska investerare förmodligen för att CFD inte har en direkt fysisk koppling till den underliggande varan. Handeln med futures (en annan form av hävstångsinstrument) är däremot tyvärr enorm i USA.

C2. Brottslighet i s.k. skatteparadis

Motionär: Åke Wredén, Eksjö

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att Folkpartiet liberalerna verkar för att EU-länderna tillsammans med andra länder genomdriver att bolagsregis-

ter och liknande ska utformas så att den verkliga ägar- makten och de huvudsakliga mottagarna av avkastningen måste redovisas öppet, och att s.k. skatteparadis som döljer dessa uppgifter inte ska kunna finnas inbäddade i det västliga ekonomiska systemet

I förslagen från arbetsgruppen om en mer effektiv brottsbekämpning saknas åtgärder mot att s.k. skatteparadis används för att genomföra brott och dölja vilka som står bakom grov brottslighet. Trots den betydande skärpning som skett internationellt när det gäller åtgärder mot de s.k. skatteparadiserna återstår mycket att göra, särskilt när det gäller att skapa insyn i vem som egentligen kontrollerar företaget och kapitaltillgångarna och får avkastningen från dessa.

De s.k. skatteparadiserna har inte bara satt i system att göra förtjänster på att möjliggöra skattebedrägerier i andra länder. Minst lika betydelsefull är möjligheten att genom bolagsregistren i sådana länder dölja vilka som har den verkliga ägar- kontrollen över bolag och stiftelser och vilka som tar hand om avkastningen från olika slag av laglig eller olaglig ekonomisk verksamhet.

På senare år har en rad länder skärpt sin hållning och många av de s.k. skatteparadiserna tvingas lämna mer information än tidigare för att underlätta brottsutredningar och skattekontroll. Bakgrunden är delvis att allt fler länder tappat tålamodet med att andra länder uppträder som hälare och tillgodogör sig vinster genom att medverka till bedrägerier. Tyskland har exempelvis slutat att finna sig i att grannländer såsom Österrike, Schweiz, Luxemburg och Belgien systematiskt undergrävt skattebaserna för inkomst- och kapitalbeskattning i Tyskland. Dessutom har allt fler länder reagerat mot de möjligheter som skatteparadisens mörkläggning ger för att i det fördolda finansiera sabotage och våldsbrott, som utförs av våldsförhärlikande organisationer eller av våldsgregers underrättelsetjänster.

Efter 11 september 2001 har särskilt USA på goda grunder ökat trycket på insyn i vissa delar av skatteparadisens betalningsflöden. Men det är inte bara terroristpengar som är faran. Själva möjligheten att dölja de verkliga ägarförhållandena ger stora och riskabla mörkläggningsskydd även för dem som gör sig skyldiga till värdepapperssvindel, mutor, insiderbrott, grova narkotikabrott och illegal vapenhandel.

Det är många länder som har bolagsregister som är kon-

struerade för att inte skapa insyn och öppenhet, utan för att attrahera sådana företag, personer och stater som har något att dölja. Detta har varit kortsiktigt lockande för att påverka lokaliseringen av flera slags finansiell verksamhet. Många i näringslivet har också med åren blivit en effektiv internationell lobby för att skydda skatteparadisen, av skatteskal och för att kunna genomföra en del affärer i det fördolda. Detta har varit ett kortsynt och farligt beteende.

De säkerhetspolitiska riskerna är stora, men detsamma gäller även de fördelar som skatteparadisen ger för organiserad brottslighet. Enormt rika hel- och halvdictaturer kan dölja sina egna transaktioner, ägarpositioner och agentnät. Genom mellanhänder i skatteparadis kan detta slags statsmakt operera inne i det ekonomiska systemet i länder som Sverige. På samma sätt kan avancerade brottslingar genomföra kriminella operationer och tvätta intäkterna från exempelvis narkotikasmuggling genom att skicka pengarna genom olika bolag i länder där reglerna är gjorda så att verkliga ägarförhållanden kan döljas.

Dessa allvarliga missförhållanden borde omöjliggöras. En effektivt verkande offentlighetsprincip bör genomdrivas även inom detta område. EU-länderna, USA och andra länder borde för det första förenas i att göra det omöjligt att ha mörklagda skatteparadis som ligger inbäddade inne i det västliga finansiella systemet. Kraven på öppen redovisning av ägarförhållanden och annat bör också på ett flertal områden skärpas så att transaktioner inte får rättsverkan eller inte ger avdragsrätt i företagsbeskattningen ifall det är betalningar till sådana skatteparadis som ligger utanför västvärlden och har dictaturer som skyddsmakter.

C3. Uppdatera landsbygdsprogrammet

Motionär: Sven-Olof Karlborg, Tingsryd

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att partistyrelsen ges i uppdrag att uppdatera landsbygdsprogrammet inför valet 2010

Folkpartiet liberalerna har många väljare i storstäderna – men landsbygden får inte glömmas bort. Under många år har Folkpartiet beklagligt nog saknat en samlad, rak och entydig politik för landsbygden. Därför bör partistyrelsen, till exempel genom en arbetsgrupp, ta fram ett nytt program inför nästa valrörelse.

Kommunal ekonomi

C4. Lätta upp det kommunala balanskravet

Motionär: Folkpartiet liberalerna Stockholms län

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att Folkpartiet arbetar för att kommunallagens balanskrav, alternativt riktlinjerna för balanskravets tillämpning, måste utformas på ett rimligt sätt, så att kommuner och landsting med stark finansiell ställning har möjlighet att använda finansiella tillgångar under en lågkonjunktur.

Den första kommunala redovisningslagen infördes 1998. Det kommunala balanskravet började gälla från och med räkenskapsåret 2000. Balanskravet betyder att kommuner och landsting varje enskilt år ska ha en ekonomi i balans.

Från och med budget- och redovisningsåret 2005 reviderades kommunallagen genom propositionen om God ekonomisk hushållning (2003/2004:105). Den nya lagen innehåller möjligheten att upprätta en budget i obalans om det föreligger synnerliga skäl. I författningskommentarerna specificeras vad som är synnerliga skäl, bland annat vad gäller kommuner och landsting med stark finansiell ställning:

”Om en finansiell analys visar att det finns ett eget kapital med realiserbara tillgångar av en omfattning som överstiger rimliga krav på finansiell handlingsberedskap, ska en minskning av kapitalet kunna ske på ett planerat sätt. I ett sådant läge bör det vara möjligt att anta finansiella mål som anger att det egna kapitalet tillåts minska.”

I förarbetena till tidigare lagstiftning finns även ytterligare exempel och formuleringar om vad som kan betraktas som synnerliga skäl. Dessa har fortsatt giltighet: ”När en kommun/landsting medvetet och tydligt gjort avsättningar och byggt upp ett avsevärt eget kapital för att möta tillfälliga framtida intäktsminskningar eller kostnadsökningar.”

Återställningstiden för negativa resultat förlängdes till tre år.

Kommun-Sverige upplever att kriterierna för vad som är att betrakta som ”stark finansiell ställning” är oklara. Krävs det att kommunen/landstinget ska ha kapital som täcker hela pensionsåtagandet? I så fall har ytterst få kommuner tillräckligt god ekonomi för att undantas från balanskravet.

Här krävs ett förtydligande av lagstiftningen. Och det vore mer rimligt med ett mer liberalt och adekvat förhållningssätt. Annars hotar balanskravet att som i i dag slå allvarligt fel. Konsekvensen blir att kommuner med god ekonomi förhindras att använda sina ekonomiska resurser i en lågkonjunktur.

Ett onödigt hårt balanskrav har flera negativa konsekvenser:

- Kommuner och landsting med stark finansiell ställning, som står väl rustade att hantera en lågkonjunktur, tvingas nödbromsa sina verksamheter i onödan.
- Kommuner och landsting med stark finansiell ställning förhindras att göra investeringar i en lågkonjunktur när prisläget är mer förmånligt.
- Uteblivna investeringar från kommuner och landsting med stark finansiell ställning leder till att samhällsekonomin i stort går miste om villiga ”stimulanspengar” som skapar tillväxt och jobb i en tid när det som allra mest behövs.

Kommunen X är ett illustrativt exempel på hur balanskravet i dag slår slint. Kommunen X har eget kapital på 2 miljarder kronor. Sedan balanskravet infördes år 2000 har kommunen gått med överskott varje år. Kommunens soliditet de senaste åren är cirka 75 procent. Det blir en absurd situation när en kommun med så stark ekonomi tvingas nödbromsa.

Sveriges kommuner och landsting (SKL) har för riksdagens finansutskott klagat på vikten av att kommuner och landsting får rätt att använda upparbetade överskott för att mildra konjunktursvackan.

Partiledare Jan Björklund har under våren pekat på bristerna i och behovet av en förändring av balanskravet.

Antingen bör lagstiftningen ändras eller begreppet ”synnerliga skäl” klagöras så att det blir möjligt för kommuner som byggt upp sitt kapital under flera goda år har möjlighet

att använda det under magra år.

Det bör finnas möjlighet för kommuner att under ekonomiskt gynnsamma tider föra över pengar till en resultatregleringsfond eller liknande, som kan frigöras i en lågkonjunktur.

C5. Del av moms till kommunerna

Motionärer: Folkpartiet liberalerna Sotenäs, Kerstin Lorentzon, Kungshamn, Stig Lorentzon, Kungshamn

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att partistyrelsen ges i uppdrag att inom regeringen verka för ett uppdrag åt regeringskansliet att utreda möjligheterna och konsekvenserna av att ge kommunerna en del av den moms som genereras i respektive kommun och utarbeta ett lagförslag till hur en viss procent av momsintäkterna ska kanaliseras till den kommun där skatten genererats

Mervärdesskatten (momsen) tillfaller i dag staten. I många delar av världen (t.ex. USA) är moms (eller liknande försäljningsskatter) lokala, dvs. de tillfaller det område där verksamheten bedrivs. Den nyligen införda förändringen vad gäller boendeskatt (fastighetsskatt/avgift) från en statlig till kommunal pålaga ligger i linje med att låta ”verksamhetsområdet” dra nytta av ”verksamheten”.

Vissa kommuner med en stor besöksnäring, t.ex. hela västkusten och delar av fjällvärlden, måste ha beredskap och service för en befolkning som vida överstiger den bofasta. Det ”kostar kanske mer än det smakar” för en kommun att ha en stor besöksnäring. När det föreslagna systemet är genomfört, kommer kommunerna att ha verklig ”nytta” av besöksnäringen. Dessutom kommer det att ligga i kommunernas intresse att verka för en hög kommersiell verksamhet i sitt område. Detta skulle kunna få oönskade positiva effekter på såväl arbetsmarknad som ekonomisk utveckling i allmänhet. Tänk så många ”utvecklingsmotorer” som skulle sättas igång på kommunal nivå.

Det finns i dag tal om s.k. stimulanspaket med mer statliga medel till kommunerna för att förhoppningsvis öka den kommunala ekonomiska aktiviteten och förhindra neddragning av kommunal verksamhet, t.ex. inom skola och äldreomsorg. Med del av moms till kommunerna skulle sådana stimulanspaket sannolikt inte behövas.

För de kommuner, som skulle få stora överskott i kassan tack vara momsandelintäkter, kommer den kommunala inkomstskatten att kunna sänkas i motsvarande grad. Detta skulle öka den lokala köpkraften och ytterligare öka trycket i utvecklingen av de kommunala ekonomierna.

Låt en viss andel (t.ex. en femtedel) av momsintäkterna tillfalla den kommun där intäkterna genereras. Denna form av ”statligt bidrag” till kommunerna är att föredra framför riktade temporära bidrag. Riktat stöd bidrar inte till den kommunala självstyret. Idén med en momsandel till kommunerna är däremot ett förslag, som stöder lokala idéer och lokal verksamhet, dvs. den utgör ett kraftfullt stöd för ökat kommunalt självstyre.

C6. Ändrat beräkningsätt vad gäller folkbokförda invånare

Motionärer: Per-Erik Wåglin, Oviken, Gunnar Söderberg, Järpen

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att Folkpartiet liberalerna ska verka för ett ändrat beräkningsätt vad gäller folkbokförda invånare som underlag för kommuners skatteintäkter och statsbidrag. Ett nytt rättvisande beräkningsätt bör införas, där en kommuns medelfolkmängd under året ska vara bestämmande för skatteintäkter och statsbidrag

Till landsmötet 2007 motionerade Gunnar Söderberg, Åre, om senaste skattskrivnings- och folkbokföringsdatum den 31 december. Partistyrelsen avstyrkte och landsmötet avlog motionen. Vi återkommer nu med en motion med samma andemening rörande säsongsanställda men med ett annorlunda yrkande. Vi menar att problematiken måste belysas och förhoppningsvis åtgärdas. Sedan länge bestämmer antalet folkbokförda invånare den 1 november kommunernas skatteintäkter och statsbidrag. Detta är ett förläp system. I många kommuner kan folkmängden variera rätt kraftigt över året. Detta gäller inte minst turistkommuner i Jämtlands och andra län med många säsongsanställda. Därför bör ett nytt rättvisande system enligt yrkandet ovan införas.

C

Skattepolitik

C7. Om enskildas bidrag till ideell verksamhet

Motionär: Gunnar Andrén, Stockсанд

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att partistyrelsen ges i uppdrag att söka hitta en lösning som möjliggör stimulans till att bidra till ideell verksamhet inom ramen för skattesystemet utan att principen om att endast med avdrag för inkomsternas förvärvande äsidosätts

Ibland uppstår principkonflikter, även inom skattesystemet. Ett sådant fall utgörs av viljan att stimulera enskildas bidrag till angelägen civil och ideell verksamhet med den grundläggande principen i beskattningen att endast avdrag för intäkternas förvärvande är avdragsgilla.

En motsvarande motion vid 2007 års landsmöte har bemötts av partistyrelsen med förståelse för argumentationen men att Folkpartiet – bland annat som följd av vallöften 2006 och utfästelser i regeringsdeklarationer att utreda och möjligen införa avdragsrätt – är bundet av tidigare ställningstaganden.

Det har jag förståelse för. Likväl bör nya vägar sökas för att stimulera givandet utan att avdragsrätten för annat än kostnader för intäkternas förvärvande förbigås, detta i syfte att ha ett konsistent och kongruent, gärna också lättöverskådligt, skattesystem.

Alliansregeringens fyra partier står i dag bakom det mångåriga Folkpartikravet att stimulera enskilda att ge bidrag till angelägen civil verksamhet av ideell karaktär. Att detta starka önskemål står i konflikt med den också angelägna symmetrin – och enkelheten – i skattesystemet går emellertid inte att

bestrida, allra minst för den som ska handlägga dessa önskemål på lagstiftningsnivå.

Från liberal utgångspunkt är det angeläget att undanröja denna kollision.

De två motstående principer som måste hanteras är dessa:

1. Vid den individuella inkomstbeskattningen ska endast avdrag som är hänförliga till kostnader för intäkternas förvärvande vara avdragsgilla.

Det medför att exempelvis avdragsrätt för avgift till facklig organisation inte bör accepteras – att göra sådan kostnad avdragsgill är att acceptera att medlemskap i facklig organisation är förutsättning för inkomsten. Med all rätt har därför denna avdragsrätt avskaffats.

2. Gåvor och bidrag till ideell verksamhet, exempelvis för humanistiska projekt i utvecklingsländer, är en mycket angelägen verksamhet. Som liberal är det lätt att stimulera sådan oegennyttig inriktning.

Men problemet är knytningen till själva avdragsrätten vid inkomstbeskattningen. Det är svårt intill omöjlighet att logiskt argumentera för denna om man samtidigt värnar den förstnämnda principen om strikt avdragsrätt knuten till inkomstens förvärvande.

Vad göra? Vad göra för att undanröja verkningarna av två i praktiken kolliderande principer?

Det finns olika vägar ut ur detta dilemma för att tillgodose båda syftena utan att rucka på någondera principen. Jag skulle vilja att Folkpartiets partistyrelse inom ramen för ett reformerat skattesystem prövar några av dessa tankar, fler finns säkert.

A. Låt varje skattebetalare i sin självdeklaration styra en viss summa, med begränsning uppåt, i den statliga och kommunala beskattningen till något givet och godkänt ideellt ändamål.

B. Låt den skattebetalare som vill betala in en summa, begränsad uppåt, till något specificerat ideellt ändamål och stimulera detta genom att knyta en sådan personlig gåva till att staten eller kommunen/landstinget/regionen bidrar med samma belopp inom ramen för sin biståndsverksamhet.

C8. Stimulera ett långsiktigt privat sparande

Motionärer: Jan Ertsborn, Falkenberg, Agneta Berliner, Västerås, Solveig Hellquist, Sörberge

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att Folkpartiet liberalerna ska verka för att statliga stimulanser införs på privat sparande

Över två miljoner svenskar har i dag inga pengar på banken och var femte vuxen svensk har sällan eller aldrig pengar kvar i slutet av månaden när det är dags för löneutbetalning. Privatpersoners totala skulder har vuxit betydligt under senare år, låt vara att en förklaring är att bolånen blivit mycket högre till följd av ökade fastighetsvärden.

Vår tidigare finansminister Anne Wibble uttalade i början av 1990-talet att ”varje medborgare borde ha en årslön på banken” som buffert för oförutsedda utgifter. Även om Alliansregeringens sänkta skatter och den nu extremt låga räntan medfört ett visst ökat sparande för många är det sannolikt så att detta sparande i huvudsak görs av personer med redan bra ekonomi. De som saknar sparande har troligtvis inte i någon större utsträckning påbörjat sådant utan i stället konsumerat sin nettoinkomstökning.

För väldigt många är livet i dag krediter i stället för sparande. Detta kan långsiktigt inte vara bra för vare sig individen eller samhället. Tillkomsten och utvecklingen av sms-lånen, som är förenade med mycket höga kostnader, visar tydligt bristen på ekonomisk planering i många hushåll.

1978 infördes ett subventionerat skattesparande, som 1983 ändrades till allemanssparande. Man kunde välja mellan traditionellt banksparande eller fondsparande i aktier. Det är ingen överdrift att påstå att dessa sparformer var succéer och mycket bra inkörsportar för många människor att börja spara i bank eller i aktier. Något liknande skulle kunna aktualiseras liksom särskilt ungdomssparande och särskilda bosparandeformer. För att få med sig många personer, som nu inte på egen hand sparar, krävs såväl omfattande informationsåtgärder som stimulansåtgärder i form av skattelättnader. Ett sådant sparande skulle kunna leda till att personer i större utsträckning kan klara sig själva och i motsvarande utsträckning inte behöva anlita socialtjänsten när en ekonomisk kris-situation infinner sig.

Jag menar att det nu är dags att införa olika stimulanser för ett privat sparande.

C9. Skrota det dansk-svenska skatteundantaget

Motionärer: Ulf Nilsson, Lund, Tina Acketoft, Arild, Christer Nylander, Kristianstad

Förslag till landsmötesbeslut:

1. att Folkpartiet i riksdagen och i Alliansen ska arbeta för att Sverige ska begära omförhandling av skatteavtalet med Danmark

Kontakterna över Öresund har utvecklats kraftigt sedan bron byggdes. I dag pendlar cirka 25 000 personer dagligen mellan Sverige och Danmark. Samtidigt växer samarbetet mellan företag och universitet på respektive sidor om Öresund. Den kraft och dynamik som finns i Öresundsregionen driver utvecklingen, men samtidigt finns olika slags hinder som bromsar. I Norden gäller gränsgångarreglerna, som i princip innebär att skatt i gränskommuner tas ut där man är bosatt, men med Danmark och Sverige som viktiga undantag. I ett skatteavtal som den socialdemokratiska regeringen ingick 1997 infördes grundprincipen att personer som arbetspendlar just mellan Danmark och Sverige ska beskattas i landet där de arbetar. I takt med att arbetspendlingen kraftigt har ökat i riktning från Sverige till Danmark blir det allt mer uppenbart att de skånska kommunerna förlorar skatteintäkter. I dag arbetar nio av tio Öresundspendlare i Danmark. Kommunerna förlorar allt större skatteintäkter för varje år som arbetspendlingen ökar.

År 2003 ingick visserligen den socialdemokratiska regeringen ett nytt avtal med Danmark, ett avtal som skulle ge hemkommunerna kompensation för förlorade arbetsintäkter. Även det nya avtalet visade sig dock innehålla stora brister. Avtalet innehåller så många viktiga undantag att Sverige och Skåne förlorar avsevärda skatteintäkter. I avtalet undantas landstingsskatten, offentliganställdas löner samt inkomster under cirka 190 000 svenska kronor. Sverige får med andra ord inte alls full kompensation för uteblivna skatteintäkter. I år är förlusten på grund av utebliven kompensation en halv miljard kronor och 2011 beräknas förlusten uppgå till 1,2 miljarder kronor, enligt Öresundsinstitutets analys (september 2008). Dessutom läggs den kompensation Sverige får in i

det generella skatteutjämningsystemet. De skånska kommunerna och Region Skåne får därmed ännu mindre kompensation för servicekostnader till invånare med arbete i Danmark. Bland arbetspendlarna själva uppfattas skattereglerna som ett stort hinder för bättre Öresundsintegration, enligt en enkät utförd av föreningen Öresundsborger (Öresundsborger Survey 2008). Förutom den ekonomiska aspekten finns det naturligtvis också en risk för att negativa attityder kan vändas mot arbetspendlarna som inte betalar skatt i hemkommunen men ändå har kommunal rösträtt där. Det nuvarande dansk-svenska skatteundantaget motverkar den ökade integration som många vill påskynda i Öresundsregionen.

C10. Gränshinder i Norden

Motionärer: Ulf Nilsson, Lund, Anita Brodén, Sollebrunn

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet ska arbeta för nordiska avtal, som underlättar pendling och flyttning mellan de nordiska länderna

Samarbetet och integrationen över Öresund har ökat kraftigt de senaste åren. Det handlar om arbetsutbyte, handel, utbildning och forskning. Även i gränskommunerna till Finland och Norge ser vi en utveckling mot gränsöverskridande samarbete inom olika områden.

Den positiva utvecklingen har ägt rum trots att regler och lagar fortfarande försvårar samarbetet mellan de nordiska länderna. Det finns åtskilliga hinder som motverkar integrationen Norden. Särskilt är det svårt för en enskild människa att överblicka hur löner, skatter och de olika välfärdssystemen påverkas, om hon väljer att arbeta i ett annat nordiskt land. Exempel på svåröverskådliga problem för de enskilda människorna är många.

Till exempel är reglerna för arbetslöshetskassan svårbegripliga. Man ska vara medlem i och betala avgift till a-kassa i det land där man arbetar, men vid arbetslöshet betalas ersättningen ut enligt reglerna för a-kassan i landet där man bor. En svensk som blir sjukskriven i Danmark och dessutom blir uppsagd från sitt arbete kan dessutom gå miste om all arbetslöshetsersättning.

Det är också mycket svårt att få en bild av hur de två pensionssystemen fungerar tillsammans och hur pensionen påverkas om man arbetar en längre eller kortare tid i grannlandet.

Nordiska ministerrådet har alltsedan 2002 framfört önskemål om lagändringar för att underlätta samarbetet mellan de nordiska länderna, särskilt kring skatte-, social- och hälsofrågor, men hittills har detta inte avsatt stora resultat i politiska beslut. I stort sett gäller för Norden generella EU-regler inom social- och hälsoområdet, men de nordiska länderna skulle mycket väl kunna komma överens om lagar utöver EU:s minimikrav. Även om länderna även i framtiden kommer att ha olika lagstiftning, måste målet vara att göra det lättare för en individ att växla mellan ländernas olika försäkringssystem.

Glädjande nog har alliansregeringen fört upp dessa frågor på dagordningen, och en del konturer till förslag börjar synas. Bland annat har en dansk-svensk arbetsgrupp föreslagit att Sverige bosatta ska kunna betala till sin danska arbetsgivare för sjukförsäkring och få motsvarande avdrag i deklarationen. Även för visstidsarbetande på båda sidor om gränsen finns förslag om att man inte ständigt ska behöva byta försäkrings-

och a-kassa. Även om dessa och andra initiativ är positiva är det viktigt att skynda på processen. För enskilda människor innebär hindren svårigheter i vardagen och för Öresundsregionen hämmar de utveckling och ekonomisk tillväxt.

Det är också dags att presentera en konkret handlingsplan med tidtabell för lagändringar och regelförändringar som underlättar samarbetet mellan de nordiska länderna. Arbetet borde utgå från två huvudmål – skapa regelförenkling och tydliggöra individens rätt till snabb information om sociala rättigheter och skyldigheter. En kravrätt borde införas, som innebär att en person har rätt att kräva en lättbegriplig dokumentation över vilka konsekvenser en arbetspendling medför för en persons ekonomi och försäkringstrygghet.

C11. Uppgiftsplikt för samhällsnyttiga ideella föreningar

Motionärer: Lars Johansson, Tumba, Göran Pelarhagen, Grödinge

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet liberalerna verkar för att avskaffa plikten att lämna in särskild uppgift för de samhällsnyttiga ideella föreningarna

Samhällsnyttiga ideella föreningar, såsom de politiska partiernas lokalavdelningar, är skattebefriade om de inte har andra inkomster än medlemsavgifter, partistöd och ränteinkomster. Ändå måste de varje år lämna in en så kallad särskild uppgift, vilket är en slags inkomstdeklaration. Det skulle underlätta för alla dessa föreningar om de slapp denna onödiga byråkrati.

Det är visserligen möjligt att ansöka om befrielse från att lämna särskild uppgift men då krävs det att man lämnar både resultat- och balansräkning, stadgar och verksamhetsplan till skatteverket. Om ansökan blir beviljad gäller den i 5 år.

C12. Att tänka säkert ska löna sig.

Motionär: Marcus Claesson, Mölndal

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet tar ställning för att befria alla skydds- och säkerhetsprodukter från moms.

Det borde vara billigt att tänka på personskydd och säkerhet samt dyrt att strunta i det. Så att belägga skydds- och säkerhetsprodukter med moms för att rädda statsfinanserna kan inte vara en besparing i slutändan – tvärtom.

Tänk er t.ex. alla större (svenska) byggarbetsplatser runt om i Sverige med mängder av skydds- och säkerhetsutrustning. De har kostat en mindre förmögenhet att införskaffa. Risken är uppenbar att företag som har svårigheter med sin lönsamhet, börjar slira på den nedre gränsen av vad som är acceptabelt för en säker arbetsmiljö.

Varje arbetsplatsolycka och för den delen andra olyckor med personskador som följd, som orsakas pga. bristande säkerhetstänk är en olycka för mycket. Många av dessa skulle kunna förebyggas och/eller mildras om det inte var så dyrt att tänka på säkerhet och personskydd.

C13. Momsbefria alla tandvårdsprodukter.*Motionär: Marcus Claesson, Mölndal***Förslag till landsmötesbeslut:**

1. **att** Folkpartiet tar ställning för att momsbefria alla tandvårdsprodukter.

Det ska vara billigt att vårda sina tänder och dyrt att förstöra dem. Men i Sverige i dag är det precis tvärtom. Detta trasiga system måste lagas tand för tand. Här ovan är ett förslag.

C14. Artistskatt*Motionär: Mikael Wendt, Skövde***Förslag till landsmötesbeslut:**

1. **att** partistyrelsen ges i uppdrag att verka för att de så kallade artistskattereglerna i Sverige harmoniseras med övriga närliggande länder

Om månadslönen för ett fotbollsproffs i Danmark är 100 000 kronor betalar klubben ut denna summa till spelaren som betalar sin artistskatt på cirka 30 procent – denna regel kan användas i fem år. Om månadslönen för samma spelare vid flytt till Sverige fortsättningsvis är 100 000 kronor betalar spelaren cirka 50 procent i skatt. Resultat i Danmark kostar spelaren totalt 100 000 kronor för klubben och får själv behålla 70 000 efter skatt, i Sverige kostar spelaren cirka 140 000 kronor för klubben får själv behålla cirka 50 000 kronor. Ja, det finns artistskatt i Sverige i dag, men det gäller bara 5 månader mot Danmarks 5 år. Detta är inte överensstämmande med likvärdiga möjligheter att utveckla idrott, musik och annat kulturliv in om EU. Folkpartiet bör vara drivande i denna fråga som handlar om enskilda yrkespersoners möjligheter till fria val på en öppen marknad inom hela EU.

C15. Avdragsrätt för friskvård en angelägenhet för hela idrottsrörelsen*Motionär: Folkpartiet liberalerna i Södra Älvsborg***Förslag till landsmötesbeslut:**

1. **att** partistyrelsen ges i uppdrag att aktivt verka för att golf och ridning erkänns som skattefri friskvård

En uppskattad löneförmån som arbetsgivare kan erbjuda sin personal är möjligheten till tränings- och motionsaktiviteter. Detta är bra både ur folkhälsosynpunkt och samtidigt en god investering för arbetsgivaren. En lång rad motionsaktiviteter kan erbjudas skattefritt som t.ex. tennis, gymnastik och styrketräning. Det är också möjligt att erbjuda t.ex. tai chi, zonerapi och kostrådgivning.

Som skattefria motionsaktiviteter tillåts dock inte golf och ridning. Det som varit vägledande för skattefrihet är att aktiviteten ska vara av enklare slag och kunna rikta sig till hela personalen. Det är dock uppenbart att systemet i dag inte är rättvist och i praktiken diskrimineras några av landets största motionsidrotter. Golf är t.ex. inte någon särskilt dyrbar satsning jämfört med att köpa årskort på gym. Ridsporten är en mycket uppskattad och nyttig verksamhet för funktionshindrade. Både ridsport och ridning kan idkas av nästan alla oberoende av ålder.

Det som dessutom gör gränsdragningen än mer tvivelaktig är att det i grunden handlar om friskvård. De idrotter som diskrimineras kan i flera fall stödja sig på forskning som

visar att den lågintensiva träning som dessa idrotter i huvudsak företräder är optimalt för hälsan. Golfare lär enligt denna forskning leva i genomsnitt 5 år längre än andra. Dessutom håller de sig friska under större delen av sitt liv.

I ett genusperspektiv är golf och ridning exempel på aktiviteter som bör uppmuntras, eftersom de engagerar en stor mängd kvinnor.

Friskvårdsfrågan befinner sig nu i ett läge där riksdagen beslutat att de undantagna idrotterna ska kunna klassas som skattefri friskvård, men beslutet har fortfarande inte aktiverats. Skatteverket har uttalat sig i positiva ordalag för en förändring, men något förslag har inte utarbetats. Om och när ett sådant förslag föreligger så är det regeringen som fattar beslut om förändring.

Vi motionärer söker stöd av landsmötet mot den diskriminering som golf och ridning utsätts för när det gäller avdragsrätt för friskvård. Vi vill att nuvarande regelverk ändras så att även golf och ridning erkänns som skattefri friskvård.

C16. Skatt på uppskovsbelopp vid försäljning av bostad*Motionärer: Folkpartiet liberalerna Sotenäs, Kerstin Lorentzon, Kungshamn, Stig Lorentzon, Kungshamn***Förslag till landsmötesbeslut:**

1. **att** partistyrelsen ges i uppdrag att verka för ett uppdrag åt regeringskansliet att se över reglerna för den s.k. räntan (skatten) på uppskovsbelopp vid fastighetsförsäljningar gjorda före 2008 och att avskaffa uppskovsskatten eller införa samma regel för uppskovsskatten som för fastighetsavgiften, dvs. fri de första fem åren och halv skatt de följande fem åren vid nybyggnation

Det nya regelverket för ”kostnader” för att bo i/äga fastigheter har blivit mer förutsägbart, vilket är bra. Det finns dock ett par inbyggda svagheter i det nya systemets finansiering. Det gäller dels den höjda reavinstkatten på tidigare försäljningsvinster, som realiserats via investering i ny bostad, det s.k. uppskovsbeloppet, dels den s.k. räntebeläggningen (0,5 procent), de facto en presumtiv och fiktiv av lagstiftaren bestämd ”inkomst” (som kapitalbeskattas), av uppskovsbeloppet. Båda åtgärderna har en retroaktiv karaktär, vilket strider mot bestämmelser i regeringsformen. 10 § i Regeringsformen säger ”Skatt eller statlig avgift får ej uttagas i vidare mån än som följer av föreskrift, som gällde när den omständighet inträffade som utlöste skatt- eller avgiftsskyldigheten...” Hur lagrådet har kunnat godkänna detta är en gåta.

För bostadsförsäljningar efter den nya lagens ikraftträdande, det vill säga fr.o.m. 1 januari 2008 kan reglerna tillämpas, eftersom det då inte är fråga om någon retroaktivitet, man visste ju om regeln när försäljningen genomfördes.

Givet att man trots allt accepterar denna retroaktiva beskattning finns det ytterligare en otillbörlig regel, som kan drabba enskilda husägare hårt. I det förra regelverket med fastighets-skatt, var nybyggda hus helt undantagna från skatt under de första fem åren och belastade med halv skatt de följande fem åren, allt med syfte att premiera nybyggnation. Den nya fastighetsavgiften på max 6 000 kronor har samma regel. Detta gäller dock inte den s.k. räntan på uppskovsbeloppet, vilket enligt min mening är ett otillbörligt missgrepp.

Ta exemplet ett nygift par som sålt sina bostäder med vinst, vilken tillsammans med banklån finansierat ett köp av en ny

villa. Medvetna om uppskov med fastighetsskatten kunde de ta lån med sikte på amortering och räntekostnader under 5–10 år utan skatt. Om paret t.ex. hade med sig ett uppskovsbelopp på 2,4 miljoner kronor innebär detta en oförutsedd merutgift på 1 000 i månaden. Det kan vara den marginal de har för att klara sitt nya boende.

Uppskovsskattens retroaktiva karaktär gör att den bör avskaffas helt för transaktioner gjorda före 2008. Om man trots detta anser, att den bör finnas kvar, bör den behandlas på samma sätt som fastighetsskatten avseende sin tillämpning, dvs. ingen uppskovsskatt de första fem åren och halvskatt de följande fem åren vid köp av nybyggd bostad. Denna begränsningsregel bör gälla generellt för all uppskovsskatt.

C17. Vinstskatt på bostadsförsäljning

Motionär: Ulla Byman, Lidingö

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet ska verka för att hänsyn tas till penningvärdets förändring vid beräkning av vinstskatt vid försäljning av villa, fritidshus och bostadsrätt

Är skatten 20 procent eller 22 procent av vinsten är inte av betydelse när man beslutar sig för att flytta efter att ha bott 20, 30 år eller mer på samma adress. Penningvärdets förändring däremot kan göra flyttskatten hög.

Med den noggranna statistik som finns i Sverige kan det inte vara svårt att ta fram omräkningsfaktorn från inköpsåret till försäljningsåret när det gäller kronans värde. Många äldre som sitter i stora villor eller våningar skulle lättare kunna fatta det svåra beslutet att flytta till något modernare, mera lättskött och lagom stort om det blev bekvämare och förhoppningsvis billigare också.

C18. Beskattning av försäljning av bostad

Motionär: Åke Wedin, Halmstad

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** Folkpartiet ska verka för att en uppräknings från anskaffningsvärdet inklusive förbättringar ska bli grunden i bedömningen för vad som ska beskattas vid all försäljning av fastighet och insatslägenhet. Överskjutande belopp ska beskattas som inkomst. Ingen vilseledning av ränta ska få förekomma beträffande för den latent skatteskulden.

Jag reagerar på att när man säljer en villa, lägenhet och fritidshus så förlorar säljaren hela skillnaden mellan anskaffningsbeloppet och försäljningsbeloppet. Ingen hänsyn tas till inflation och att kronans värde har sjunkit under de år som gått. Det belopp som har satsats i exempelvis en villa för 15 år tidigare måste få en indexuppräknings av anskaffningsvärdet och eventuella förbättringar/tillbyggnader.

Vi säljer av olika skäl och skaffar oss något annat och alltid finns det orsaker till detta. Då man flyttar från en villa och köper en insatslägenhet så får man en latent skatteskuld på orimligt höga belopp. Den som flyttar till en hyreslägenhet får betala det så gott som omgående. Det är en skatt på hundra procent på något som inte i verkligheten är en vinst utan faktiskt är att inflationen förändrat penningvärdet under den tid som man varit ägare. Vad man nu drabbats av är helt orimligt. Om det varit en inkomstskatt så hade skattesatsen varit på cirka 30 procent mot att det nu är 100 procent och

ännu högre då vissa utlägg under ägandetiden underkännes.

Nu har man sagt att man ska ta ut ränta på den latent skatteskulden med 0,5 procent. Men på våra deklarationer för 2008 står det 1,67 procent. Varifrån kommer denna höjning med 1,17 procent? Vem har bestämt denna höjning med 1,17 procent? Kan vi inte längre lita på av stadsmakten fastställda procenttal? Vad är det man smygbelastar oss på?

C19. Avskaffa fastighetsskatten helt och hållet!

Motionär: Lennart Rohdin, Gräddö

Förslag till landsmötesbeslut:

1. **att** landsmötet uttalar att fastighetsskatten ska avskaffas helt och hållet
2. **att** landsmötet uttalar att fastighetstaxeringen ska avskaffas

Skatt är inget självändamål utom för socialister för vilka skatt är ett sätt att omfördela i deras ögon orättvisa skillnader i människors levnadsvillkor. Inte ens fastighetsskatten är ett självändamål. Skatt betalas i samband med något slags transaktion och för något slags uttalat syfte.

Fastighetsskatten betalas inte för någotdera, utan endast för att statsmakten funnit medborgarnas boende vara en säker och givande skattebas. Tvärtom bygger taxeringsvärdets förändring antingen på att Dina grannar gjort något Du inte har med att göra, eller att Du själv gjort något för att förbättra Ditt eget boende. Självförvällat är det, när Du för intjänade pengar Du betalat inkomstskatt för betalar en hantverkare att utföra ett arbete i Din bostad, för vilket han betalar skatt, och med hjälp av byggvaror Du betalat moms för. Då ska staten dessutom ha in ytterligare skatt, för att Du höjt standarden på Ditt boende. Med andra ord, fastighetsskatten är både oförutsägbar och orättfärdig!

Inför valet 2006 ville både Folkpartiet och Centerpartiet avskaffa fastighetsskatten under en femårsperiod för att orka med finansieringen. De nya Moderaterna hade bytt uppfattning 180 grader och tyckte numera att fastighetsskatten är en bra skatteform. Kristdemokraterna landade på att byta namn på fastighetsskatten.

Resultatet blev en kompromiss, där staten försäkrar sig fortsatt halva skatteintäkten genom skatteväxling. Kommunerna får en kommunal fastighetsavgift. Bördan fördelas från kommuner med tidigare höga fastighetsskatter till kommuner ute i landet med tidigare låga fastighetsskatter. Medborgaren får i stället en retroaktiv uppskovsskatt. Förutsägbart när reavinsten uppstod? Nej, tvärtom!

Nu har Kristdemokraterna insett hur det nya systemet drabbat många medborgare. Tillsammans med sin i valrörelsen trogna bundsförvant Villaägarna förordar Kristdemokraterna nu att fastighetsskatten tas bort helt, dvs. det som Folkpartiet och Centerpartiet förordade, men där de blev överkörda av moderater och kristdemokrater. Det är dags att avskaffa fastighetsskatten, oavsett vad den kallas, liksom fastighetstaxeringen!

C: Ekonomi

Partistyrelsens yttrande

Inledning

Världsekonomin befinner sig i den värsta lågkonjunkturen sedan 1930-talet. Den ekonomiska krisen har överraskat de flesta med sin styrka och globala spridning. En stor del av världsekonomin befinner sig samtidigt i lågkonjunktur, med snabba fall i handel, produktion och efterfrågan. Krisens tänjande gnista utgjordes av problem på de finansiella marknaderna, först i USA och sedan i finansiella system världen över. Undermåliga riskbedömningar på marknader och i finansiella institutioner med bristande öppenhet och transparens, samt naiva och bristfälliga regleringar av den finansiella sektorn har orsakat den finansiella krisen. I botten finns allttjämt rådande globala obalanser mellan över- och underskottsländer.

En fråga som analyseras och kommer att diskuteras under lång tid är vad som kunde ha gjorts annorlunda. Finanskrisen har medfört ett ökat fokus på bättre reglering av de finansiella marknaderna. Partistyrelsen instämmer i ambitionen om *bättre* reglering, men förespråkar inte mera reglering. Partistyrelsen vill varna för en övertro på att ökad reglering skulle lösa problemen, eller kunna helt förhindra upprepningar. Mer regleringar kan tvärtom i värsta fall ge incitament till nya och sannolikt än mer svårigenomträngliga och därmed, särskilt för utomstående, riskfyllda upplägg.

Omdömeslöshet kan man som bekant inte förbjuda. Syftet med nya statliga åtgärder beträffande finansiella marknader, bör vara ökad öppenhet och transparens både vad gäller finansiella produkter, aktörernas finansiella ställning och riskexponering. Samtidigt krävs också större öppenhet hos tillsynsmyndigheter om situationen på de marknader och hos de aktörer de har att utöva tillsyn över, ett väsentligt breddat och fördjupat gränsöverskridande samarbete mellan tillsynsmyndigheter, inklusive en ökad samordning mellan länder vad gäller grundläggande regler för banker och andra finansmarknadens aktörer.

En förenklad förklaring som partistyrelsen också vill markera emot är att krisen skulle bero på "girighet". Det är att göra problemet för enkelt för sig. Erfarenhet och historiekunskap säger oss att människan är ungefär lika girig över decennierna och det som nu skett är snarare att den gamla vanliga girigheten givits ett för stort spelrum. Det – i sin tur – beror bland annat på politiska beslut som med facit i hand måste anses felaktiga och ogenomtänkta, och vars konsekvenser beslutsfattarna i länder som USA och Storbritannien inte insåg när de togs. Att skylla krisen på girighet är farligt eftersom det lätt fritar det politiska livets aktörer från ansvar, och söker i stället lasta över ansvaret på "giriga direktörer". Att girighetshypotesen är populär hos många politiker är därför föga förvånande men bör avvisas därför att den motverkar en alldeles nödvändig självrannsakan även hos det politiska livets beslutsfattare.

Sverige har haft ett gott utgångsläge för att möta den ekonomiska nedgången. När krisen inleddes hade vi stora överskott i statsfinanserna, en snabbt sjunkande statsskuld och den högsta sysselsättningen på flera decennier. Det var del-

vis ett resultat av Folkpartiets och alliansregeringens ekonomiska politik som stimulerade till mer arbete, mindre statligt ägande och hållbara offentliga finanser.

Regeringen har sålunda kunnat bedriva en expansiv ekonomisk politik för att dämpa effekterna av den ekonomiska nedgången. Riksbankens räntepolitik har haft en sannolikt än mer expansiv effekt. Svensk ekonomi är mycket exportberoende och efterfrågan på de varor och på de exportmarknader som svenska företag säljer till är mycket konjunktur känsliga. När så finanskrisen slog till har detta medfört att många svenska företag drabbats hårt av krisen, både vad gäller möjlighet till finansiering av handel och investeringar, och av den vikande totala efterfrågan.

Statens tidigare överskott vänder 2009 snabbt till stora underskott. Kostnaderna ökar för bland annat arbetslösheten och arbetsmarknadspolitiken, samtidigt som skatteintäkterna, främst från kapitalbeskattning, sjunker drastiskt. Förtroendet för svensk ekonomi är dock fortfarande i grunden starkt. Det beror till stor del på det finanspolitiska ramverk som regeringen efterlever.

Frihandel och öppenhet mot omvärlden är en hörnsten i den svenska ekonomiska politiken. Även om globaliseringen har visat fler sidor än enbart tillväxt kommer den att fortsätta. Politiken måste syfta till att rusta Sverige för framtiden och att ta till vara innovationskraft och entreprenörskap.

Yttrande över motionerna

Allmän ekonomisk politik

Kapitalmarknaden

Motion C1–C2

Motion C1 föreslår att alla hävstångsinstrument på kapitalmarknaden ska förbjudas. Det stämmer att derivat och andra liknade instrument på finansmarknaden kan ge upphov till mycket stora risker. Det grundläggande problemet är dock inte riskerna i sig, utan tidigare bristande insyn och transparens samt skillnader i kompetens hos olika aktörer om vilka risker olika upplägg och transaktioner innebär. Det är därför nödvändigt med ökad insyn och transparens beträffande upplägg och risker som transaktioner i den finansiella sektorn innebär. Att förbjuda dessa instrument enbart i Sverige skulle enbart leda till att sådan finansverksamhet för svenska kundens räkning flyttade till andra länder.

Partistyrelsen har i inledningen tagit upp krisens orsaker och lärdomar och hänvisar till detta avsnitt. Arbete pågår på EU-nivå med att stärka samarbetet mellan medlemsländernas finansinspektioner, harmonisera lagstiftning och skapa system för att i tid upptäcka nya finansiella risker. I det läget är det svårt för Sverige att ensamt förbjuda en viss typ av finansiella instrument. Sverige ska däremot aktivt delta i förbättringen och utvecklingen av de europeiska regelverken på det finansiella området. **Partistyrelsen föreslår att motion C1 avslås.**

Motion C2 uppmärksammar att rapporten från arbetsgruppen om brottsbekämpning inte innehåller förslag om

åtgärder för att förhindra skatteundandragande av kapital till "skatteparadis".

Frågan om skatteparadis är mycket aktuell och har varit uppe på dagordningen både på Europeiska rådet i mars 2009 och när G20:s finansministrar möttes våren 2009. Precis som motionären beskriver finns det ett allt större tryck på de s.k. skatteparadiserna att öka sin öppenhet om kapitalflöden, ägarfrågor och beskattning, och att de ska ingå avtal med andra länder om dessa frågor. OECD har varit framgångsrik i sitt arbete att sätta press på dessa låg- eller nollskatteländer, inte minst genom att nationer som USA och de stora EU-länderna – men även andra länder såsom Sverige – har drivit på för att tvinga låg- och nollskatteländer att ingå bilaterala internationella avtal som ökar öppenheten och informationsutbytet om tillgångar och beskattning. Nyligen ingicks exempelvis sådana avtal av Sverige med Kanalöarna. Inom OECD räknar man med att övriga länder som räknas som skatteparadis – inklusive Hong Kong och Singapore – kommer att ha valt att ingå avtal inom tre till fyra år.

Motion C2 föreslås därmed anses besvarad.

Regionala utvecklingsfrågor

Motion C3

Förutsättningen för tillväxt och välfärd är att hela landet och inte bara storstadsområdena kan agera motor. Därför behövs en landsbygds politik som kan bidra med förutsättningarna för såväl lokal som regional tillväxt.

I motion C3 föreslås att partistyrelsen uppdaterar landsbygdsprogrammet inför valet 2010. Som argument anförs att Folkpartiet under många år saknat en samlad, rak och entydig politik för landsbygden.

Partistyrelsen håller med om att en samlad landsbygds politik är viktig, däremot delar partistyrelsen inte motionärens uppfattning om att en sådan saknas. Folkpartiet har sedan vi kom i regeringsställning, tillsammans med övriga allianspartier, utarbetat en nationell strategi för att stärka utvecklingskraften på landsbygden. Detta har resulterat i skrivelsen *En strategi för att stärka utvecklingskraften i Sveriges landsbygder*, som berör ett brett spektra av frågor om allt från företagande, utbildning till kommunikation.

Grunden till våra ställningstaganden är det samlade grepp kring Folkpartiets politik rörande landsbygdsfrågor som togs för ett antal år sedan och som resulterade i rapporten "Bo där du vill – En levande landsbygd", vilken senare har uppdaterats. De då prioriterade frågorna; näringarna på landsbygden, utnyttjande av förnyelsebara naturtillgångar, förbättrat servicenät samt boendemiljö och samhällsstruktur är fortfarande i allra högsta grad aktuella. Det nu pågående arbetet handlar om att konkretisera och genomföra. Framför allt har vi fokuserat på de två viktigaste förutsättningarna för en levande landsbygd, det vill säga goda kommunikationer och livskraftigt företagande. Och kanske det viktigaste av allt, att landsbygdens förutsättningar finns med som ett viktigt perspektiv i alla de beslut som fattas.

Partistyrelsen kommer att behöva göra en samlad bild av vilka program och rapporter som ska tas fram till valet. Olika aspekter av landsbygdsfrågan, liksom frågan om helhet kommer självklart att finnas med i det politiska arbetet inför valet. Partistyrelsen vill dock undvika att redan nu binda sig vid specifika inriktningar och hoppas att landsmötet har för-

ståelse och respekt för detta. **Partistyrelsen föreslår därför att motion C3 anses besvarad.**

Partistyrelsens yrkande

Partistyrelsen yrkar:

1. **att** motion C1 avslås
2. **att** motion C2 anses besvarad
3. **att** motion C3 anses besvarad

Kommunal ekonomi

Motion C4–C6

I **motion C4** vill motionärerna att kommunallagens balanskrav utformas så att kommuner och landsting med stark finansiell ställning ska ha möjlighet att använda finansiella tillgångar under en lågkonjunktur.

Partistyrelsen instämmer i mycket av motionärernas beskrivning. Som motionärerna påpekar är lagen om god ekonomisk hushållning (2003/04:105) försedd med ett undantag "om det föreligger synnerliga skäl". Om sådana skäl föreligger finns möjligheten att upprätta en budget i obalans. Ett kriterium kan vara att kommunen eller landstinget har en "stark finansiell ställning." Motionärerna vill att staten ska precisera denna ventil.

Det grundläggande problemet för kommunerna är att intäkterna varierar kraftigt över konjunkturcykeln, medan utgifterna ligger på en mer stabil nivå. Om kommunen skär ner utgifterna i lågkonjunkturen för att matcha de lägre intäkterna riskerar kommunerna att förstärka konjunktursvängningarna och den kommunala välfärdens kvalitet varierar över tiden.

Efter initiativ från Folkpartiet kommer alliansregeringen att se över möjligheten för kommuner och landsting att kunna använda överskott från goda tider för att nyttja i sämre tider. Samtidigt ger nuvarande regelverk redan idag viss flexibilitet genom ventilen "synnerliga skäl".

Partistyrelsen instämmer i betydelsen av att regelverket ses över och att det kommunala balanskravet modifieras. Staten, i form av riksdag och Riksbank ska även fortsättningsvis ansvara för landets konjunkturpolitik. En reformering av regelverket får inte rucka på det grundläggande kravet på balans i kommunernas budgetar sett över en konjunkturcykel.

Partistyrelsen föreslår att landsmötet uttalar: "**Det ska skapas en möjlighet för kommuner och landsting att använda överskott från goda tider för att använda i sämre tider. Regelverket för det kommunala balanskravet ska därför ses över. En reformering av regelverket får dock inte rucka på det grundläggande kravet på balans i kommunernas budgetar sett över en konjunkturcykel.**" Med detta bör också **motion C4 anses besvarad.**

I **motion C5** argumenterar motionärerna för att kommunerna ska tillföras en del av de lokala momsintäkterna. Motionärerna anser att överföring av just momsintäkter till kommunerna ska ersätta temporära resursförstärkningar till kommunerna vid en konjunkturedgång och att ett sådant stöd vore bättre än temporära statliga resurstillskott. Dess-

utom anser motionärerna att momsintäkterna skulle ge kommunerna utrymme att sänka den kommunala inkomstskatten, vilket ökar den lokala köpkraften.

Vissa kommuner har en stor besöksnäring som gör att dessa kommuner behöver tillhandahålla en service för en betydligt större befolkning än den bofasta. En överföring av en del av momsintäkterna skapar enligt motionärerna större nytta av och intresse för besöksnäring och försäljning inom kommunen. Kommuner med stor besöksnäring kan, särskilt under vissa tider på året, ha ett stort tryck på kommunala tjänster och service. Samtidigt ger turism och annan besöksnäring redan i dag intäkter till kommunens företag och innevånare, vilket i sin tur ger kommuner (och staten) skatteintäkter. På så vis kommer besöksnäringens positiva effekter den aktuella kommunen och dess innevånare till del.

Det finns några svårigheter med förslaget. En sådan förändring skulle skapa ett för framtiden önskat prejudikat med sannolikt godtyckliga konsekvenser när momsintäkter skulle föras tillbaka till den kommunen varifrån de kommer ifrån, vilket i sig faktiskt kan vara svårt att fastställa. Viktigare ändå är dock att även om kommunerna skulle få öronmärkta momsintäkter ökar inte detta den offentliga sektorns samlade intäkter, utan resurserna fördelas enbart om. Därmed kommer eventuella intäktsbortfall för staten att behöva kompenseras av motsvarande intäktshöjningar eller utgiftsminskningar för staten, t.ex. skulle sänkta statsbidrag till kommunerna vara en naturlig kandidat. Sådana långsiktiga resursomfördelningar mellan stat och kommun anser partistyrelsen inte är motiverade i dagsläget och skulle skapa fler problem än de löser. **Motion C5 föreslås därmed avslås.**

I motion C6 yrkas att beräkningssättet för folkbokförda innevånare ska ändras så att medelfolkmängden i en kommun under året ska vara bestämmande för skatteintäkter och statsbidrag. I dag bestämmer antalet folkbokförda invånare den 1 november kommunernas skatteintäkter och statsbidrag. Motionärerna anser att det är ett förlegat system, eftersom folkmängden i vissa kommuner varierar kraftigt över året.

Dagens system med ett brytdatum på 1 november skapar viss godtycklighet eftersom befolkningen under andra perioder på året kan vara större eller mindre. Samtidigt är det troligt att det i de flesta fall jämnar ut sig i längden. När det gäller skattefrågor är ett brytdatum absolut nödvändigt och skatteuttag på ett genomsnitt över året är inte ett praktiskt genomförbart alternativ. Vad det gäller beräkningen av statsbidragen till kommunerna skulle en större hänsyn möjligtvis kunna tas till den genomsnittliga befolkningen över året. Vid en framtida översyn av det kommunala utjämningsystemet kan sådana frågor tas upp. **Motion C6 föreslås därmed anses besvarad.**

Partistyrelsens yrkanden

Partistyrelsen yrkar:

1. **att** landsmötet uttalar:

”Det ska skapas en möjlighet för kommuner och landsting att använda överskott från goda tider för att använda i sämre tider, Regelverket för det kommunala balanskravet ska därför ses över. En reformering av regelverket får dock inte rucka på det grundläggande kravet på balans i kommunernas budgetar sett över en konjunkturcykel.”

2. **att** motion C4 därmed anses besvarad
3. **att** motion C5 avslås
4. **att** motion C6 anses besvarad

Skattepolitik

Allmänna skattefrågor

Motion C7–C15

Motion C7 yrkar att partistyrelsen ska få i uppdrag att hitta en lösning för att ge stimulans att ge gåvor till ideell verksamhet. Motionären vill att lösningen ska ske inom ramen för skattesystemet, men utan att metoden med skatteavdrag används eftersom skatteavdrag endast bör få göras för utgifter som relaterar till inkomsternas förvärvande. Motionären föreslår alternativa sätt för att stimulera givandet till ideell verksamhet.

Regeringen har tillsatt en statlig utredning med namnet ”Skatteincitament för gåvor till forskning och ideell verksamhet” för att just utreda möjligheterna till att stimulera givande till ideell verksamhet och forskning. Utredningen kom med sitt betänkande den 17:e juni 2009 och betänkandet är, när partistyrelsen behandlar denna motion, fortfarande ute på remiss. Utredaren har undersökt för- och nackdelarna med statliga incitament för gåvor och funnit att nackdelarna ur ett beskattningsperspektiv överstiger fördelarna. I utredningen presenteras ändå ett möjligt förslag, som går ut på att privatpersoner får göra en skattereduktion med högst 7000 kronor och juridiska personer med högst 35 000 kronor per år.

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att ideellt arbete är av stort värde för samhället. Folkpartiet har tidigare tagit ställning för skatteavdrag för biståndsgåvor till utlandet. En utvidgning av detta ställningstagande har sina meriter. Eftersom en utredning nyss lagt ett betänkande med förslag, men remissinstansernas synpunkter ännu inte inkommit och kunnat beaktas, måste denna kunskap ges en chans att kunna vägas in när Folkpartiet i det fortsatta arbetet har att ta ställning.

Partistyrelsen har alltså en positiv grundinställning, men exakt hur frågan om att stimulera givande till ideell verksamhet och forskning ska drivas vidare bör därför bedömas först sedan bland annat remissvaren inkommit. Vid den tid när landsmötet genomförs kan nödvändig kunskap ha vunnits. **Motion C7 bör med hänvisning till partistyrelsens svar anses besvarad.**

I motion C8 lyfter motionären fram att många svenskar har ett mycket begränsat eller obefintligt sparkapital och att privatpersoners totala skuldsättning har ökat under senare år. Många använder kredit i stället för sparade medel för konsumtion och investeringar. Den ökande användningen av sms-lån visar enligt motionären också på bristen av planering i många hushåll. Mot denna bakgrund anser motionären att det behövs både informationsåtgärder och stimulans genom skattelättnader för att få fler att spara. Stimulansåtgärderna kan enligt motionären likna allemanssparandet, som kunde ske i banksparande eller aktier, eller ske genom särskilt ungdomssparande och bosparande. Subventionerat sparande skulle enligt motionären leda till att personer i större utsträckning kan stå på egna ben och inte behöver använda

sig av socialtjänsten i en ekonomisk krissituation.

Partistyrelsen instämmer i värdet av att privatpersoner har eget sparande som kan fungera som buffert vid oförutsedda händelser. Klassisk är – som motionären anför – Anne Wibbles rekommendation om en årslön på banken för större frihet, oberoende och som buffert vid oförutsedda händelser.

Precis som motionären nämner så har privat sparande tidigare genom ett par reformer gynnats skattemässigt med gott resultat. Privat pensionssparande är till exempel avdragsgillt upp till ett visst belopp (för närvarande 12 000 kronor per år).

Det kan finnas anledning att se över hur privat sparande ytterligare kan gynnas. Samtidigt måste skatteförändringar på området ställas emot dels andra potentiella reformer och dels mot risken för ökad komplexitet i skattesystemet. En av de bärande principerna bakom 1990-talets skattereform var att skapa ett enkelt och transparent skattesystem med en bred skattebas och få undantag. Partistyrelsen är därför inte beredd att ställa sig bakom motionärens förslag i sin helhet, men instämmer i att det kan vara motiverat att ytterligare gynna privat sparande, till exempel målsparande till pension eller kompetensutveckling, givet att effekterna på skattesystemet och statsfinanser av sådana förändringar är acceptabla. Vid en översyn av skattesystemet kan också frågan om att gynna privat sparande mer generellt aktualiseras och behöva ses över i sin helhet. **Motion C8 föreslås därmed anses besvarad.**

Motion C9 och C10 rör frågor relaterade till rörlighet av människor mellan de nordiska länderna. I motion C9 yrkar motionären att Folkpartiet inom Alliansen ska verka för att Sverige ska begära omförhandling av skatteavtalet med Danmark. Avtalet ingicks av den dåvarande socialdemokratiska regeringen 1997, med grundprincipen att personer som arbetspendlar mellan Sverige och Danmark ska beskattas där de arbetar. Det har dock sedan dess blivit tydligt att de flesta arbetspendlare över sundet bor i Sverige och jobbar i Danmark, vilket är till nackdel för de svenska kommunernas skatteintäkter. 2003 ingicks enligt motionären ett nytt avtal mellan Danmark och Sverige, som något förbättrade den svenska situationen men som ändå gör att Sverige förlorar stora belopp. Dessutom läggs de medel som kommunerna får som kompensation från Danmark in i det gemensamma skatteutjämnningssystemet och kommer därmed endast i mindre omfattning de aktuella kommunerna till del.

Partistyrelsen har förståelse för de aktuella problemen och de negativa ekonomiska effekter som de får för svenska kommuner i t.ex. öresundsregionen. I Sverige är det naturligt att betala skatt där en person bor, och på det viset bidra till den lokala servicen. Internationellt sett gäller dock vanligtvis att beskattning sker i det land där någon arbetar och en övergång till vår svenska princip kommer därför att vara svår att få igenom vid en eventuell omförhandling av avtalet. Utsikterna att få ett bättre avtal i förhandlingar bedöms alltså som små.

I dag får de svenska hemkommunerna viss kompensation för intäktsbortfallet, men inte fullt ut. Det som Sverige skulle kunna påverka är vår inhemska fördelning, dvs. hur de medel som Sverige får som kompensation fördelas mellan Sveriges kommuner. Det kommunala utjämnningssystemet ses för närvarande över och denna fråga kan beaktas vid utformandet av ett nytt utjämnningssystem, men hellre i ett särskilt beslut som innebär att aktuella svenska kommuner snabbare ska kunna få en större andel av de pengar som Danmark betalar i kom-

pensation. **Motion C9 föreslås därmed anses besvarad.**

I motion C10 yrkar motionärerna på att Folkpartiet ska arbeta för nordiska avtal som underlättar flyttning mellan de nordiska länderna. Motionärerna påpekar att rörlighet över de nordiska gränserna i dag försvåras av att det är svårt att veta och förstå hur löner, skatter och ersättningar i välfärdsystemet påverkas av arbete i de olika länderna. Som motionärerna framhåller så har nordiska ministerrådet sedan 2002 framfört önskemål om lagändringar för att underlätta samarbetet med t.ex. skatte-, social- och hälsofrågor, men det har hittills inte resulterat i några större förändringar.

Partistyrelsen instämmer i att det är önskvärt att göra det enklare för människor flytta mellan olika nordiska länder och att göra effekterna av sådana rörelser mer lättöverskådliga och begripliga. Att rent praktiskt uppnå samordning mellan de olika systemen är dock svårt, vilket kan vara en förklaring till att Nordiska Rådets ansträngningar inte gett tydliga resultat. Det är svårt att genomföra förändringar i de olika ländernas system som gör dem mer jämförbara och som gör det möjligt att föra över rättigheter i ett system till ett annat. Partistyrelsen anser dock att den svenska regeringen bör fortsätta att verka för ökat samarbete som underlättar rörlighet mellan de nordiska länderna. Norskt och isländskt EU-medlemskap skulle underlätta detta, och på sikt är det på EU-nivå som frågan bör lösas. **Motion C10 föreslås därmed anses besvarad.**

I motion C11 yrkar motionären på att Folkpartiet ska verka för att plikten avskaffas för de samhällsnyttiga ideella föreningarna att lämna in särskilda uppgifter. Motionären anser att uppgiftslämnandet inte fyller någon funktion eftersom de samhällsnyttiga ideella föreningarna är skattebefriade och att uppgifterna endast leder till ökad byråkrati.

Syftet med inlämnandet av uppgifter är att kontrollera om det bedrivs kommersiell verksamhet. Ideella föreningar är inte generellt skattebefriade, utan befrielsen gäller endast deras ideella verksamhet. Det är därför motiverat att ha kvar kontroll av om föreningen har skattepliktig verksamhet.

Motion C11 föreslås därmed anses besvarad.

I motion C12 och C13 vill motionärerna att momsen ska avskaffas på skydds- och säkerhetsprodukter samt på tandvårdsprodukter. Motivet är enligt motionärerna att konsumtion av sådana varor är positivt ur ett samhällsperspektiv.

Frågor rörande momssatser berörs i övrigt i svaren till motion D12 och D13, där motionärerna ville se enhetliga momssatser. Partistyrelsen förordar principiellt ett så enhetligt momssystem som möjligt. Ett enkelt system med så få skillnader i momsskattesatser som möjligt minimerar gränsdragningsproblemen, skapar en önskvärd likvärdig beskattning av olika produkter, samt ger överskådlighet i skattesystemet. I praktiken styrs momssatserna även av regler på EU-nivå och fler än en momssats kommer att fortsätta att användas i Sverige. Ytterligare undantag och förändringar bör dock undvikas.

Det finns beaktansvärda skäl till konsumtion av tandvårdsprodukter och användning av skydds- och säkerhetsprodukter. Om det offentliga vill uppmuntra detta genom särskilda åtgärder, bör det bör i så fall ske genom t.ex. särskilda program, stödssystem och bestämmelser, men inte genom nedläggningar i momssystemet. **Motion C12 och C13 föreslås avslås.**

Motion C14 yrkar att Folkpartiet ska verka för att artist-skattereglerna i Sverige ska harmoniseras med reglerna i när-

liggande länder. Enligt motionären är artistskatten i Danmark 30 procent i upp till fem år, medan artistskatten i Sverige endast gäller i fem månader. Motionären anser att dessa skillnader inte överensstämmer med ambitioner om lika möjligheter att utveckla idrott, musik och annat kulturliv inom EU.

Beslutsrätten i skattefrågor ligger inom EU i huvudsak på medlemslandsnivå. EU-länderna bestämmer själva hur deras skattesystem ska utformas. Det finns därför ingenting som säger att beskattningen av till exempel artister måste vara likvärdig i Sverige och i Danmark, eller att just Sverige ska anpassa sig för att minska skillnaderna i beskattning mellan länderna. Principen är i stället att EU:s medborgare måste respektera de skatteregler som gäller i respektive land och att den fria rörligheten inom EU sker på dessa premisser.

Därför är det inte säkert att det räcker med en skillnad i beskattning mellan Sverige och Danmark som skäl för att sänka artistbeskattningen i Sverige. En sådan förändring bör snarare ske om det är önskvärt ur ett svenskt perspektiv. Det kan finnas andra överväganden som också påverkar hur artistskatten utformas i Sverige, till exempel att skillnaderna i beskattning mellan artister och andra arbetstagare ska uppfattas som rimliga och att skattesystemet hålls lättöverskådligt.

Avslutningsvis bör påpekas att skillnader i skatter mellan länder också medför skillnader på utgiftssidan, dvs. vad individer och företag får för valuta för skattepengarna. Det som bör jämföras är sålunda landspecifika ”paket”, eller kombinationer av skatter och utgifter, snarare än enbart skatter.

Motion C14 föreslås därmed anses besvarad.

I **motion C15** yrkar motionärerna att partistyrelsen aktivt ska verka för att golf och ridning erkänns som skattefri friskvård. Motionärerna anser att det inte är rimligt att dessa sporter inte ingår bland dem som kan erbjudas som löneförmån av arbetsgivare. Den lågintensiva träning som golf och ridning utgör är enligt motionärerna optimal för hälsan och bör även uppmuntras ur ett genusperspektiv, eftersom de engagerar en stor mängd kvinnor. Enligt motionärerna så har riksdagen redan fattat beslut om att de undantagna idrotterna ska kunna klassas som skattefri friskvård, men beslutet har inte aktiverats av regeringen som måste fatta beslut om förändring.

Vilka sporter som ska berättiga till visst skattepremierat stöd hos arbetsgivaren är en gränsdragningsfråga. Partistyrelsen instämmer i motionärens bedömning att även golf och ridning bör inkluderas bland de sporter som kan omfattas av dagens system. Partistyrelsen anser att reglerna för själva skattebefrielsen inte ska ändras, utan bör utvidgas till att gälla även dessa två sporter. Partistyrelsen och riksdagsgruppen ska, i de förhandlingar med övriga allianspartier där det är relevant, verka för att en sådan förändring av politiken sker. **Partistyrelsen föreslår därmed att motion C15 bifalls.**

Bostads- och fastighetsbeskattning

Motion C16–C19

Motionerna C16–C19 rör fastighetsavgiften, både delar i regelverket och själva avgiften i sig.

Regeringen avskaffade i början av den innevarande mandatperioden fastighetsskatten och införde i stället en modifierad fastighetsavgift som betalas till kommunen. Anledningen till förändringarna var att det tidigare fastighetsskattesystemet inte sågs som förutsägbart och rimligt. Alliansen utlovade före valet en förändring av systemet. Den nuvarande

fastighetsavgiften har ett tak på 6 000 kronor, vilket gör att fluktuerande taxeringsvärden får mindre genomslag i beskattningen än tidigare. Regeringens målsättning var att finansiera denna förändring inom bostadssektorn och därför infördes även vissa andra ändringar. Bland dessa fanns en höjning av reavinstbeskattningen från 20 procent till 22 procent. En annan förändring var att den vinst man gör vid försäljning och som återinvesteras i en ny bostad, det s.k. uppskovsbeloppet, belades med en ränteavgift på 3 procent av beloppet. Resonemanget bakom är att man får uppskov med att betala skatt på den återinvesterade vinsten, men i gengäld betalar en årlig avgift för detta. Skatteuppskoven har växt beloppsmässigt till mycket stora tal. Åtgärden syftade också till att uppmuntra till att reavinstskatten skulle betalas tidigare än eljest.

Motion C16 argumenterar för att den så kallade uppskovsskatten bör avskaffas för bostadstransaktioner som är gjorda före 2008. Ifall detta inte är möjligt yrkar motionären att upphovsskatten vid köp av nybyggd bostad inte ska behöva betalas de första fem åren och enbart halv skatt de följande åren.

Partistyrelsen har förståelse för att ändringar i systemet för beskattning av bostäder skapar svårigheter för privatpersoner att planera sin hushållsekonomi. Det fanns dock goda skäl, som tidigare nämnts, för att ingå en Allianskompromiss och göra ändringar i då rådande system. Sammantalet, menar partistyrelsen, är det nya systemet bättre och har större acceptans än det tidigare.

Att efter relativt kort tid riva upp denna överenskommelse skulle innebära en ny period av ryckighet och oförutsägbarhet. Partistyrelsen kan se poängen med motionärens förslag om att upphovsskatten bör avskaffas för transaktioner gjorda innan 2008, eftersom bostadsägarna då inte kunde ta med upphovsskatten i sina privatekonomiska beslut. Uppskovsbeskattningen är dock i formell mening inte att betrakta som en retroaktiv skatt eftersom räntebeläggningen endast gäller från 2008 och framåt och alltså inte bakåt i tiden. Partistyrelsens bedömning är också att det varken är möjligt eller klokt av Folkpartiet att nu riva upp fastighetsskattefrågan. **Motion C16 föreslås därmed anses besvarad.**

I **motion C17 och C18** yrkar motionärerna på att Folkpartiet ska verka för att det tas hänsyn till penningvärdets förändring vid beräkning av vinstskatt vid försäljning av villa, fritidshus och bostadsrätt. Motionärerna anser att den del av vinsten som enbart beror på inflationen ska skattebefrias.

Partistyrelsen förstår motionärens invändning att sådant som enbart är inflationsuppräknings inte ska räknas som vinst när en fastighet säljs. En sådan princip fanns tidigare i fastighetsskattesystemet men avskaffades i och med skattereformen i början på 1990-talet. Detta kompensades då med att skattesatsen i stället sänktes.

Allmänt sett kan konstateras att många länder gått ifrån justering för inflationen i sina skattesystem. I vårt fall skulle en sådan ändring tillbaka, som motionären framför, gynna investeringar i fastigheter jämfört med andra tillgångar, då mindre skatt skulle belasta just fastighetsvinster jämfört med reavinst från andra tillgångar. Detta är bara en av flera svårigheter. **Partistyrelsen föreslår landsmötet att avslå motion C17 och C18.**

I **motion C19** vill motionären att landsmötet ska uttala att fastighetsskatten ska avskaffas helt och hållet. Som argument framhålls att fastighetsskatten är både oförutsägbart och orättfärdigt och att den nuvarande kommunala fastighetsav-

giften var en kompromiss mellan Allianspartierna. KD har dock enligt motionären sedan dess bytt fot och vill att skatten avskaffas helt, vilket motionären anser att Folkpartiet bör instämna i.

Den tidigare tillämpade fastighetsskatten hade vissa fördelar jämfört med andra beskattningsformer, som att den hade relativt små snedvridande effekter och att den var en beständig skattebas. Samtidigt fanns stora problem med legitimiteten och förutsägbarheten i det fastighetsskattesystemet. Skatten har dock blivit mer förutsägbar efter alliansens förändringar av beskattningen av fastigheter. Skatteuttaget från fastigheter har med Alliansregeringens reform också minskat, från 36 miljarder kronor med det tidigare systemet till cirka 27 miljarder kronor 2008. Fastighetsavgiften och relaterade intäkter drar alltså fortfarande in ansevärliga belopp till det offentliga. Partistyrelsen anser att det inte är en klok prioritering att använda framtida begränsat reformutrymme till en sådan skattesänkning, utan förordar att skatten i allt väsentligt finns kvar i sin nuvarande form. **Motion C19 föreslås därmed avslås.**

Partistyrelsens yrkanden

Partistyrelsen yrkar:

1. **att** motion C7 anses besvarad
2. **att** motion C8 anses besvarad
3. **att** motion C9 anses besvarad
4. **att** motion C10 anses besvarad
5. **att** motion C11 anses besvarad
6. **att** motion C12 avslås
7. **att** motion C13 avslås
8. **att** motion C14 anses besvarad
9. **att** motion C15 bifalls
10. **att** motion C16 anses besvarad
11. **att** motion C17 avslås
12. **att** motion C18 avslås
13. **att** motion C19 avslås

